Jack Russell Terrier

Rasekompendium

FCI rasenummer 345
FCI dato 25.10.2000
NKK dato 07.06.2005

Tekst fra norsk rasestandard.
Kilder til kommentarer er hentet fra kompendiet utarbeidet av Australian National Kennel Council samt ”A lecture presented by Mrs R. N. Francis-Little”
Bilder og illustrasjoner

Utarbeidet av raserepresentant Kirsti Skaar i samarbeid med Lena Kjempengren og NTK, januar 2008.
Farger og avtegn oversatt av Inger-Lise Teigland

Jack Russell Terrier

Kommentarer til rasestandaren.

Kommentarene angis i kursiv stil.
Mye av teksten er hentet fra Siw Jernhakes svenske oversettelse av kompendiet fra ANKC, oversatt til norsk.

Standard for JRT har noe ulik ordlyd i engelsk (FCI) og norsk (NKK) utgave. I kompendiet er den norske teksten grunnlaget, men med noen tillegg hentet fra den engelske teksten. Dette vil komme fram etter teksten i parentes.

Opprinnelsesland: **Storbritannia**
Hjemland: **Australia**

Hvorfor JRT har australsk standard:
Irlendsk skrift hentet fra svensk oversettelse av Siw Jernhake.

Jack Russell Terrier har vært en godkjent rase i Australia siden 2001.

Den australske JRT hadde hengivne og kyndige supportere i The Jack Russell Club of Australia, som ble grunnlagt i 1972. Klubben førte stambok og hadde en voksende gruppe av typelike hunder som fikk internasjonal erkjennelse under navnet "Australsk Jack Russell Terrier.

The Jack Russell Terrier Club of Australia var ansvarlig for rasens utvikling fram til 1991.

I Australia ble det registrert 1977 JRT i år 1988.

Den australske standarden er kortfattet, grundig, beskrivende og internasjonalt tilpasset.

Australienerne hadde erfaring etter tidligere å ha utviklet Border Collien som en godkjent rase og førte den fram til dens nåværende høye standard. De benyttet denne kunnskapen videre på JRT.

Anvendelse: **Dugelig jaktterrier, egnet for hijakt. Utmerket selskapshund.** (FCI)

Bakgrunn: **JRT kommer opprinnelig fra England. Der ble rasen utviklet på 1800-tallet av kirkeverge John (Jack) Russell. Han utviklet en type Fox Terrier som passet til de jaktegenskapene han søkte i en hund som skulle mestre livet med foxhounds, samtidig som den skulle gå ned i revehi, eller drive ut andre rovdyr ut av deres bo. To varianter kom til ut av omtrent de samme linjer, eneste forskjell var egentlig størrelse og proporsjoner. Den høyere, mer kvadratisk bygde varianten er nå kjent som Parson Russell Terrier, og den lavere og proporsjonelt lengre er kjent som Jack Russell Terrier.** (FCI)

Helhetsinntrykk: **Sterk, aktiv, smidig bruksterrier med fleksibel kropp av middels lengde. Beveger seg effektivt med stor selvsikkerhet. Vanligvis kupert*. Glatthåret, ruhåret eller ”broken”.**
*** I henhold til norsk lov er halekupering forbudt.**

Kommentar: Brystkassen skal ikke være for dyp eller for bred da brystomfanget skal være 40-43cm og mankehøyden skal stå i relasjon til vekten. En hund på 25 cm skal veie drøyt 5 kg, og en hund på 30 cm skal veie drøyt 6 kg. Tenk at en JRT er en liten hund som skal ta seg inn i revehi og må være bygd slik at den kan snu der inne. (ANKC)

Ordet ”sterk” betyr i denne sammenheng senesterk med lange, flate og harde muskler, en slank hund med myk og fleksibel kroppsbygning som tillater hunden å arbeide fritt i hiet. En JRT skal aldri ha grov muskulatur eller tung skulder.

Viktige proporsjoner: **Kroppslengden er noe lengre enn mankehøyden. Brystdybden er halve mankehøyden. Omkretsen bak albuene ca 40-43 cm.**

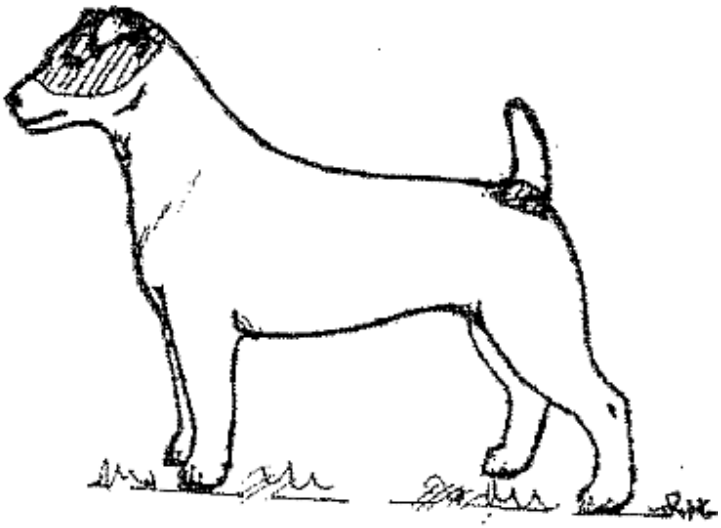

Eksempel på typiske feil:

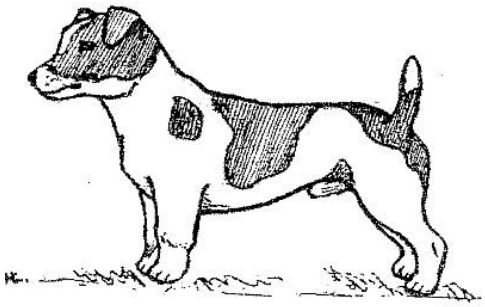

Denne hunden er ikke korrekt. Den er for lang, for dypt bryst, for korte bein, tung skulder og lavt halefeste.

Atferd/ temperament: **Livlig, våken og aktiv. Ivrig og intelligent uttrykk. Modig og uredd, vennlig og selvsikker.**

Kommentar: Nøkkelordet er stor selvtillit, livlige bevegelser og intensivt uttrykk. Frampå og uredd betyr ikke aggressiv. Den skal være vennlig og ha god selvtillit – altså en hund som ser ut til å ha det gøy. Den skal ikke være nervøs, aggressiv eller sky. Bra temperament og god karakter har alltid vært viktige egenskaper i rasen. De er store personligheter som er bemerkelsesverdig modige for sin størrelse. De er like begeistret i å gå på jakt som å leke med barn hjemme.

HODE:

Skalle: **Flat, moderat bred, smalner gradvis mot øynene og det brede snutepartiet.**

Kommentar: Skallen skal ikke være rundet eller ha såkalt "epleskalle"

Stopp: **Tydelig, men ikke for markert.**

Nesebrusk: **Sort.**

Snuteparti: **Lengden fra stoppen til nesebrusk noe kortere enn skallelengden.**

Kommentar: Nesepartiet skal ikke ha tendens til å være snipete.

Lepper: **Stramme, sorte.**

Kjever/ tenner: **Meget kraftige, dype, brede og sterke kjever. Kraftige tenner. Saksebitt.**

Kommentar: Ettersom dette er en jagende terrier er fullt tannsett og korrekt saksebitt ønskelig. Alle andre varianter er en alvorlig feil og noe annet type bitt er ikke akseptabelt. En arbeidende terrier kan dog komme til å skade eller miste en tann som en åpenbar følge av en ulykkeshendelse og kan i så fall, om bittet ellers er korrekt, ikke dømmes ned.

Kinn: **Velutviklet muskulatur.**

Øyne: **Mandelformede. Små, mørke med ivrig uttrykk. MÅ ikke være utstående. Stramme, sorte øyelokksrender.**

Kommentar: Lyse øyne er feil liksom store, runde øyne som forstyrrer uttrykket. Pigmenteringen på unge hunder med hvitt ansikt kan ta tid å utvikles. Men dette faktum kan man ikke ta hensyn til under bedømning da man ikke kan vite om pigmenteringen vil komme eller ei. Det er ikke feil med hvitt ansikt om øyelokksrendene og snuten er sort.

Korrekte mandelformede øyne

For runde og for triangelformede øyne

Ører: **Knappører eller hengende, meget bevegelige.**

Kommentar: Ørene skal ha fin struktur og det betyr at øret kjennes mykt og tynt å ta i, ikke grovt og tykt. Det er like korrekt med ører som er overtippende framover som med nedhengende ører. Nedhengende ører som er for store eller for lavt ansatte er feil. Ståører (ett eller begge) er ikke tillatt. En hund som skal jobbe under jorden må kunne dekke til øregangene.

Korrekte ører

Korrekte ører

For lette ører og for tunge ører med buet skalle

<u>HALS:</u> **Tørr, muskuløs, med stolt reisning.**

Kommentar: Den muskuløse tørre halsen blir gradvis grovere ned mot skuldrene. En sterk hals trengs for å kunne arbeide på begrenset plass.
Hvis man deler opp overlinjen fra nakkeknøl til halerot i 5 like deler, skal nakken utgjøre ca 2 deler fra nakkeknøl til manke.

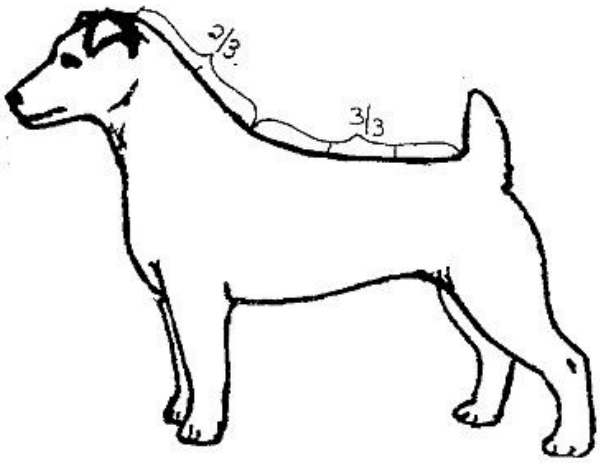

<u>KROPP:</u> **Rektangulær. Lengden fra manken til haleroten noe lengre enn mankehøyden.**

Kommentar: Tenk på ryggmålet skal være noe lengre enn mankehøyden, samt at lende-partiet skal være kort. Dette kan tolkes på ulike måter, men JRT er en mer rektangulær hund enn en Parson Russell, men på ingen måte så rektangulær som en Cesky Terrier.
Mål avstanden fra manke til haleroten og tenk på at beinlengden er halve mankehøyden. Beinlengden skal være samme mål som brystdypet. Frambeina er altså ikke kort, de er i proporsjon til hundens størrelse.
JRT er heller ikke en Parson Russell med kortere bein.

JRT er en liten velbalansert hund, men den er ikke kortbeint.

Rygg: **Rett.**

Lend: **Kort, sterk og meget muskuløs.**

Kommentar: 4 fingre fra bakre ribben til bakbenet.

Bryst: **Heller dypt enn bredt, med god klaring fra bakken slik at brystdybden er halvveis mellom bakken og manken. Godt hvelvede ribben, noe flatere bak skuldrene slik at et par hender når rundt brystkassen, ca 40-43 cm. Tydelig forbryst.**

Kommentar: Legg særskilt merke til ordlyden "bryst heller dypt enn bredt", og at brystomfanget bak albuene kan gripes (spannes) med to hender, ca 40-43 cm. Sjekk og mål grepet i dine egne hender.
Husk at brystomfanget er fastlagt i rasens standard og er like viktig som målet 50:50 beinlengde og brystdyp.
Mange JRT har for vide brystkasser. Når en JRT arbeider i et trangt rom, legger den seg på siden for å komme igjennom trange passasjer. Med en vid brystkasse vil den sette seg fast.

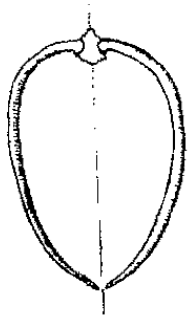

Korrekte ribbein

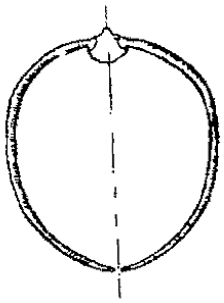

For buede ribbein

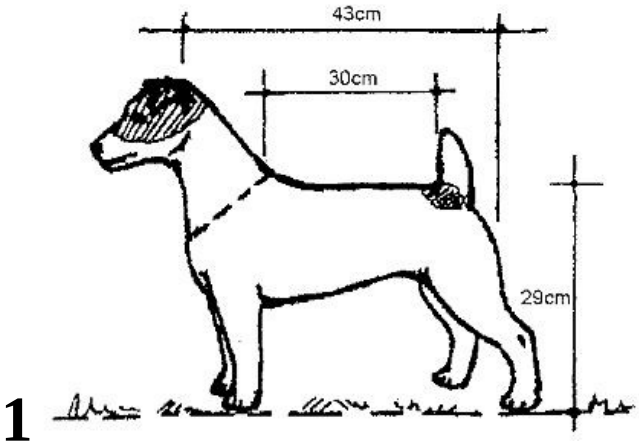

1

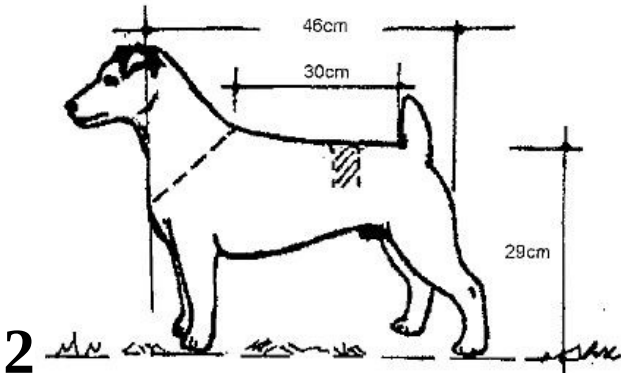

2

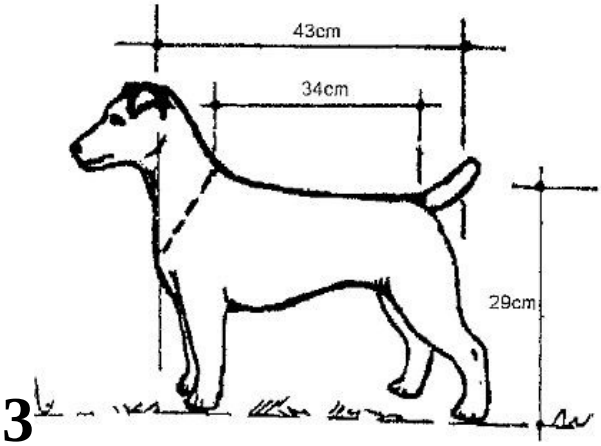

3

JRT skal være marginalt lengre enn høyden, målt fra manken til halerot, og fra manken til bakken. Den skal synes balansert for høyden sin. Brystdypet skal være lokalisert midt mellom manken og bakken, noe som må bety at kropp og bein skal være 50/50. Ryggen skal være rett, lenden kort og sterk.

Hunden på bilde 1 og 2 har samme lengde på rygg, men hund på bilde 2 blir lengre i kroppen pga tyngre skulder og lengre lend. Hunden på bilde 3 har samme lengde på hele kroppen som hund 1, men får lengre rygg pga steil skulder og lavt halefeste.

Dette kan ikke måles- se etter balansen!

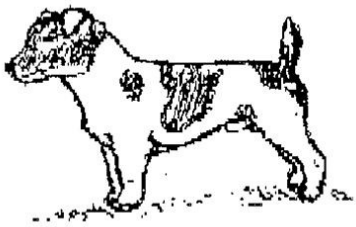

For korte bein

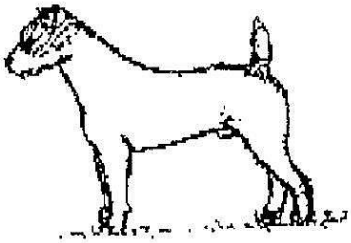

For lang lend

For krum rygg

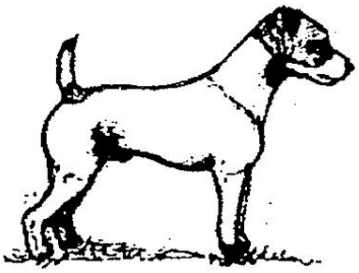

For kort lend

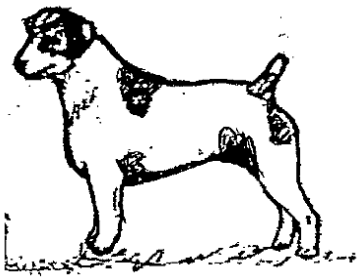

For tungt bryst

<u>HALE:</u> **Kan henge når hunden er i ro. Stående under bevegelse. Dersom kupert (i henhold til norsk lov er halekupering forbudt) skal tuppen være på samme nivå som ørene.**

Kommentar: Halen er en viktig detalj. Dommere må huske at halen får henge ned når hunden hviler og at dette ikke er feil. Høyt båren hale kobles ofte sammen med terriertemperament. På en hel del hunder faller halen når de står stille, men de har fortsatt terriertemperament. Observer at en hund med kupert hale skal ha haletippen i høyde med ørene. En arbeidende terrier må ha lang hale slik at man kan ta tak i den som et håndtak. Husk at når hunden er i bevegelse må halen bæres opprett, være seg om den er kupert eller ikke. Halen kan enten være rett eller noe buet. Dog skal den ikke være for buet, ikke ringet eller bæres for platt over ryggen.

<u>FORLEMMER:</u>

Skulder: **Godt tilbakelagt. Ikke tung.**

Overarm: **Av passende lengde og vinkling slik at albuene er plassert godt under kroppen.**

Underarm: **Rett fra albuene til potene sett både for- og bakfra.**

Poter: **Runde, sterke tredeputer. Ikke store. Moderat hvelvet. Verken inn- eller utoverdreide.**

Kommentar: Runde poter er lik kattepoter med tykke tredeputer. Skulderbladene må være godt tilbakelagt. Frambeina skal være rette. Skulder og overarm skal ikke være rette. Det er viktig at velvinklet skulderblad og overarm beholdes i rasen. Overarmene skal også være tilstrekkelig lange, slik at albuene ligger vel inn under kroppen og forbrystet er synlig framfor skulderen. JRT front er ikke som fronten til en Fox Terrier.

Korrekt front med rette, parallelle ben og passende bredde.

Eksempler på feilaktige fronter

Trang front som ofte skyldes smal brystkasse og feil skulderkonstruksjon

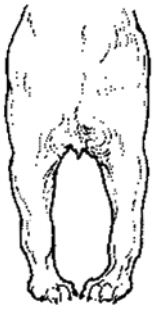

Innoverdreide poter

Noe smal front med svake håndledd og utoverdreide poter (fransk).

For bred front som følge av for rund brystkasse.

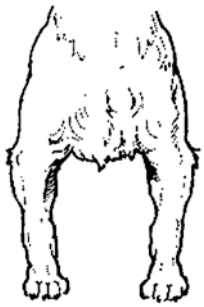

For bred og løs front, ofte sett på hunder med dvergpreg

<u>BAKLEMMER:</u>

Helhetsinntrykk: Kraftige, muskuløse, i proporsjon til skuldrene.

Kommentar: Bakstellet skal gi godt pådriv i bevegelse og ikke hoppende eller trippende.

Knær: Velvinklete.

Haser: Lave.

Mellomfot: Parallelle sett bakfra når hunden står.

Poter: Som forpotene.

Korrekte baklemmer

Eksempler få feilaktige baklemmer

For smal

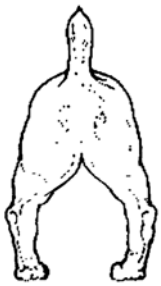

For vid mellom hasene (hjulbeint)

Overvinklet med ustabile haser

Kuhaset

Korrekt bakpart

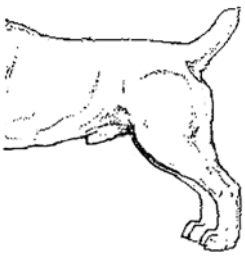

God overlinje, halefeste og passende vinkler i kne og haser

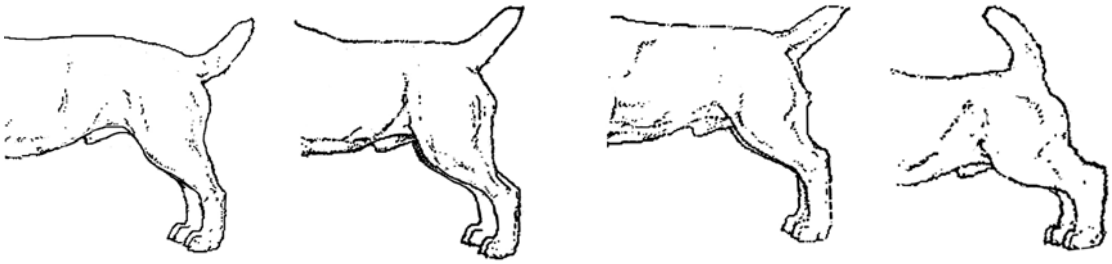

Karperygg, svært fallende kryss, lavt halefeste og understilt med rake vinkler.

For kort i lenden, ellers OK

En anelse lavt ansatt hale, for høye haser.

Svak rygg, for høyt ansatt hale, overvinklet.

<u>BEVEGELSER:</u> **Frie, godt koordinerte, rette sett for- og bakfra.**

Kommentar: Mange hunder har ikke jamne, frie, fjærende bevegelser på grunn av at over-armen er for kort og skulderen for rett. De må ha god skrittlengde og bra pådriv med fjærende bevegelser. Forsøk å se dem i løst kobbel. Mange er trange bak. Hasene skal være parallelle i bevegelse. Se opp for usunne bevegelser, trippende, patellaproblemer eller hackneybevegleser.

Som for de fleste raser vil bygningstrekkenes funksjonalitet først være fullt synlig når hunden er i bevegelse. En fullstendig vurdering av hundens eksteriør kan ikke gjøres uten å se hunden i bevegelse.
De skal være rettlinjet foran og bak, skal ikke krysse eller padle. Bakbeinsbevegelsene skal ikke være trange eller vide.
Bevegelsene skal aldri fremstå som styltete, alltid med god fremdrift og rekkevidde med tilstrekkelig fjæring.
Frambeinsbevegelsene bør svinge fra skulderen i en rett linje og gripe framover i en lav bue uten utpreget bøying i kodeleddet. Fremdriften er drevet av bakbeina hvor hasene er sentrale, bakbeina griper godt under kroppen.

<u>PELS:</u>

Hårlag: **Kan være glatthåret, ruhåret eller ”broken”. Vannavstøtende. Skal ikke trimmes for å se glatt ut.**

Kommentar: De tre pelstypene dømmes sammen og skal blandes i avlen. Uansett hvilket hårlag hunden har er kroppsbygningen den samme og inget hårlag skal foretrekkes før et annet. Glatthår skal ha en bra, tett og slett pels. Stri pels skal være stri, hard og tett, ikke ullete eller silkeaktig. En ”broken” pels ligger ganske slett på kroppen, men den har antydning til barter, øyebryn og skjegg. De har heller ikke lange beinhår sammenliknet med en strihåret hund. Det er ikke det samme som en strihår som ikke er i pels for dagen.
Alle pelstyper skal være værbestandige og beskytte mot alt slags vær, skarpe tagger med mer i terrenget. Pelsen skal ikke forandres, de strihårete skal ikke strippes ned for å se ”broken” ut.

Om dette er gjort, er pelsen på kroppen vanligvis glissen og skinnet lyser gjennom. Pelsen er da ikke værbestandig.

Farge: **Hvit MÅ dominere med sorte og/eller tan tegninger. Tan tegninger kan variere fra helt lyst til mørkt (kastanje).**

Kommentar: Observer at hvitt SKAL dominere, altså absolutt være den hovedsakelige fargen. Trefargede hunder aksepteres, dvs hvitt med en kombinasjon av hvilke som helst av de tillatte fargene. Tan omfatter alt fra sitrongult til mahognyrødt.

Farge og tegninger hos Jack Russell Terrier:

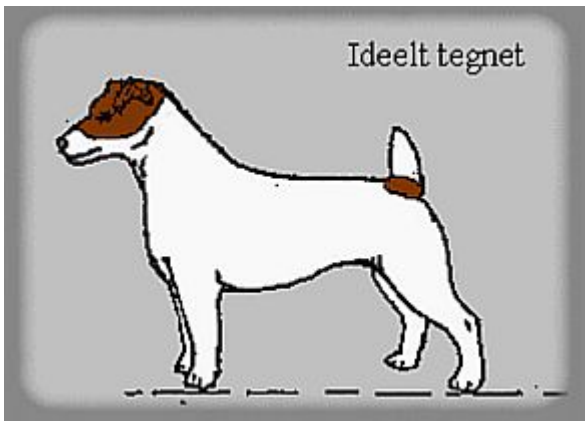

Det hvite skal dominere. Som oftest har de tegninger (maske og flekker) på hodet og på kroppen. En JRT kan ha tre godkjente farger; Hvit/Tan, Tricolor og Hvit/Sort (brindle eller tigrete tegninger er uønsket hos JRT)

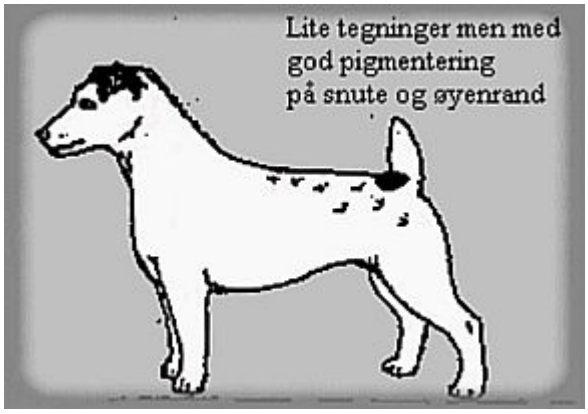

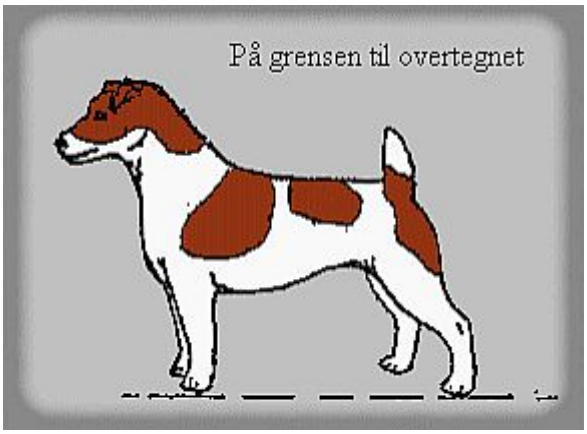

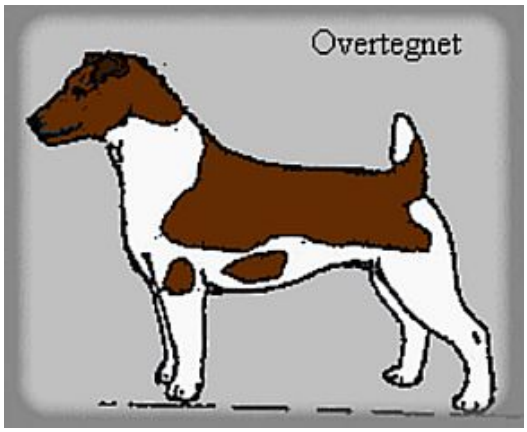

Hvit/Tan

Hvit/tan fargede hunder er hvite med tanfarget maske og flekker. Tanfargen kan være alt fra sitrongult til sjokoladebrunt. Fargen skal være den samme på ulike deler av kroppen med unntak av naturlige pigmentvariasjoner som for eksempel litt lysere på kinn, øyenbryn og neseparti. Mørkere hår på ørene er vanlig..

Tan med sort maske

Hvit/tan fargede hunder kan ha er separat gen for sort ansiktsmaske. Sort ansiktsmaske kan opptre som hel maske eller som litt skygge på kinn og/eller rundt øynene. Hvit/tan fargede hunder med sort maske er ikke trefargede. De trefargede har lysere tegninger i ansiktet

.

 Tan maske der tanfargen har samme nyanse som flekkene på kroppen.	 Tan maske med sort skyggelegging
 En annen variant av hvit/tan er de med brune tegninger. Hos en del andre raser kalles denne varianten sobel og hvit (collie). En ekte hvit/tan med brune tegninger er så mørk i Fargen at den virker nesten sort og følger samme mønster som de trefargede med tanke på tanpoints eller lysere markeringer . I blant er hodet tanfarget og flekkene på kroppen nesten sorte. Underullen er vanligvis tan og dekkhårene en blanding av sorte og tan hårstrå.	 Hvit/tan med to fargenyanser har to tydelige nyanser av tanfarge. De to tan-nyansene er tydelig avgrenset fra hverandre og vanligvis fordelt på samme måte som "black and tan" / tanpoints hos en trefarget. Den lyseste tan-nyansen forekommer vanligvis i ansiktet.

 Tan og brun maske	 Tan - to nyanser i masken

Tricolor (også kalt trefarget)

  Tricolore eller trefargede hunder er hvite med sorte tegninger. Den sorte fargen er jevn, men de kan iblant ha tanfarget underull eller tanfarge i grensesonen til det hvite. På kroppen kan det forekomme både sorte og tanfargede flekker, men hodet er stort sett svart.	 Tricolor med tanpoints trefargede hunder har et spesielt gen for tantegninger i ansiktet. Disse kan forekomme som en hel tan maske eller som tanpoints over øynene, på kinnene og på ørenes innside.

Tricolor med tan maske

På enkelte hunder blir den sorte masken mer tanfarget med alderen. Hos noen hunder skjer dette allerede mens de er valp. Hos disse trefargete hundene er det gjerne en eller flere tanfargede flekker på kroppen også.

Ticks hos en trefarget er ofte tanfarget dersom de oppstår på beina, på lårets bakside eller på brystet, og sorte dersom de finnes på hals og kropp.

Alle ticks på en hvit/tan hund er tanfarget

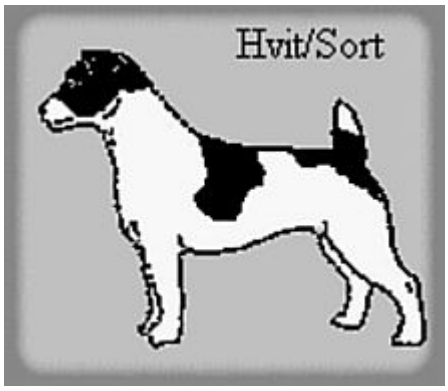

Disse hundene er hvite med sorte tegninger uten tanpoints som man ser hos trefargede hunder. De rent hvite/sorte mangler genet for tanpoints / tanmarkeringer. Man må skille genetisk på hvit/sort hund og trefarged hund uten synlige tanpoints. Det er forskjell på en hvit hund med sorte kroppsflekker, ingen ticks og ett rent hvitt hode, og en hvit hund med bare sorte ticks på kroppen. Hos den sistnevnte vil det ekstremt hvite kunne indikere anlegg for tantegninger.

STØRRELSE OG VEKT:

Mankehøyde: **Ideal 25-30 cm.**

Vekt: **Ca 1 kg for hver 5 cm. Dvs 25 cm høy hund skal veie ca 5 kg, en 30 cm høy skal veie 6 kg.**

Kommentar: Forholdet mellom mankehøyde og vekt indikerer en lett bygget hund. De fleste hanhunder i dag ligger på skalaens øvre del. Om en hund er for lett eller tung er den ikke velbalansert.

FEIL:

Ethvert avvik fra foregående punkter skal betraktes som feil. Hvor alvorlig feilen er, skal graderes etter hvor stort avviket er i relasjon til rasebeskrivelsen.

- **Manglede terriertype**
- **Manglende balanse, dvs enhver overdrivelse**
- **Usunne bevegelser**
- **Ikke korrekt bitt**

<u>DISKVALIFISERENDE FEIL:</u>

Hunder som viser tegn på aggressivitet og/eller har fysiske defekter som påvirker hundens sunnhet skal diskvalifiseres.

<u>OBS!</u>
Hanhunder skal ha to normalt utviklede testikler på normal plass.

Bilder av gode hunder